

عنوان مقاله:

تحلیل فضایی کیفیت محیطی بافت های فرسوده شهری (مطالعه موردی: منطقه ۱۱ شهرداری تهران)

محل انتشار:

دوفصلنامه جغرافیای اجتماعی شهری، دوره 3، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علی شمعی - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده علوم جغرافیایی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

افسانه فخری پورمحمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده علوم جغرافیایی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

کیفیت محیط شهری، عبارت از وضعیت اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و کالبدی- فضایی محیط شهری که نشان‌دهنده میزان رضایت یا عدم رضایت شهروندان از محیط شهری است؛ بنابراین، کیفیت محیط باید در ارتباط با خواسته‌های انسان از لحاظ ذهنی و عینی با توجه به پیشرفت‌های فناوری و استانداردها در طول زمان تغییر و تحول یابد. این پژوهش با هدف تحلیل فضایی کیفیت محیطی و ارتقای شاخص‌های کیفیت محیطی در بافت‌های فرسوده محلات ۱۹ گانه منطقه ۱۱ شهرداری تهران است. روش پژوهش، توصیفی- تحلیلی با بهره‌گیری از نرم افزارهای ArcGIS، Excel و مدل Topsis است. داده‌ها و اطلاعات جمع‌آوری شده درباره ۲۷ شاخص در ابعاد کالبدی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی می‌باشد. یافته‌های پژوهش مشخص می‌سازد با سطح بندی محلات بر اساس تکنیک تاپسیس، محلات عباسی، انبار، راه‌آهن، پارک رازی، هلال احمر و خرمشهر به عنوان محلات دارای کیفیت محیطی نامطلوب و محلات اسکندری و جمهوری جزو محلات مطلوب شناخته شدند. با تحلیل ابعاد و شاخص‌های تحقیق (محلات منطقه ۱۱) به‌لحاظ کالبدی بدترین وضعیت و به‌لحاظ فرهنگی و اجتماعی بهترین وضعیت را در سطح منطقه به خود اختصاص داده اند.

کلمات کلیدی:

کیفیت محیطی، بافت های فرسوده، تحلیل فضایی، منطقه ۱۱ شهرداری تهران، محلات شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1752023>

